NN 99/2017 (6.10.2017.), Presuda Visokoga upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-1/17-8 od 18. svibnja 2017.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2296

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja RIK – MAR d.o.o., Supetarska draga 403, Rab, kojeg zastupa opunomoćeni Miroslav Vitajić, odvjetnik u Opatiji, Radnička 10, protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, R. F. Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa predsjednik vijeća dr. sc. Dražen Lučić, radi oduzimanja dozvole za radijsku postaju na plovilu, na sjednici održanoj 18. svibnja 2017.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

»Oglašava se ništetnim, podredno poništava, rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti pod posl. br. klasa: UP/I-344-05/16-01/4458, urbroj: 376-03-16-1 od 30. studenoga 2016.

Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužitelju naknadi trošak spora prema određenju suda, povećan zakonskim zateznim kamatama od dana presuđenja do namirenja.«

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženice oduzeta je tužitelju dozvola za radijsku postaju na plovilu br. PL-01442/2005 (naziv plovila Louise) te mu je naloženo da odmah po primitku te odluke prestane s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje rješenja tuženice (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – »Narodne novine« 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi tvrdi da je dug podmirio u cijelosti te da ne postoji osnova za oduzimanje dozvole. Stoga tvrdi da je pobijano rješenje nezakonito te zahtijeva poništavanje istog uz naknadu troškova spora s kamatama.

Tužena Agencija u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelj nije po dospijeću podmirio izdane račune za 2010., 2011., 2012., 2014. i 2015. godinu, a što nije učinio ni u roku određenom opomenama. Smatra irelevantnim tužiteljev navod o podmirenju obveza jer je podmirenje uslijedilo tek nakon donošenja pobijanog rješenja tj. 23. veljače 2017., a ne u roku određenom opomenama, što je zakonski razlog za donošenje odluke o oduzimanju dozvole. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu (čl. 33. st. 2. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

U predmetu je nesporno da je tužitelju 21. listopada 2005. izdana dozvola za radijsku postaju na plovilu br. PL-01442/2005. Sporno je je li tužitelj u određenom roku podmirio dugovanje za naknadu za uporabu radijskih frekvencija.

Iz priloženog ovjerenog ispisa otvorenih stavki na dan 23. siječnja 2016. proizlazi da je tužitelj na taj dan dugovao iznos od 7.169,00 kuna. Spisu prileže i dvije opomene zbog neplaćanja – OP15-06664 i OP15-06665 od 18. prosinca 2015. kojima je tužitelju određen rok od 30 dana za podmirenje dugovanja od 7.169,00 kuna.

Kako tužitelj nije u zadanom roku podmirio dugovanje, tuženica je pravilno na temelju članka 93. stavka 1. točke 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje u tekstu: ZEK, Zakon) donijela odluku o oduzimanju tužitelju dozvole za radijsku postaju. Naime, ako Agencija utvrdi da ni nakon